

ระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน

TIME Consulting Company Limited

ชื่อสถานประกอบกิจการ : บริษัท ไทม์ คอนซัลติ้ง จำกัด

สถานที่ตั้ง: เลขที่ ๙๔๔ อาคารมิตรทาวน์ ออฟฟิศ ทาวเวอร์ โครงการสามย่านมิตรทาวน์ ห้อง ๑๑๐๑-๑๑๐๒ ชั้น ๑๑ ถนนพระราม ๔ แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๓๐

ประกอบกิจการ: ที่ปรึกษาทางด้านโทรคมนาคม

๑. วันทำงาน เวลาทำงานปกติ และเวลาพัก

๑.๑ วันทำงาน

บริษัทฯ ทำงานสัปดาห์ละ ๕ วัน วันจันทร์ ถึง วันศุกร์

๑.๒ เวลาทำงานปกติ

บริษัทฯ ทำงานวันละ ๘ ชั่วโมง เวลา ๙.๓๐ น. ถึงเวลา ๑๘.๓๐ น.

๑.๓ เวลาพัก

บริษัทฯ พักวันละ ๑ ชั่วโมง เวลา ๑๒.๐๐ น. ถึงเวลา ๑๓.๐๐ น.

๒. วันหยุดและหลักเกณฑ์การหยุด

๒.๑ วันหยุดประจำสัปดาห์

บริษัท หยุดสัปดาห์ละ ๒ วัน วันเสาร์ และ วันอาทิตย์

เพื่อประโยชน์ของบริษัทฯ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากบริษัทฯ อาจกำหนดวัน และเวลาทำงานปกติ ของพนักงานเป็นอย่างอื่นได้ แต่รวมแล้วต้องไม่เกินสัปดาห์ละ ๔๘ ชั่วโมง โดยบริษัทฯ จะปฏิบัติตามกฎหมาย แรงงาน

๒.๒ วันหยุดตามประเพณี

บริษัทฯ กำหนดให้มีวันหยุดตามประเพณี ปีละไม่น้อยกว่า ๑๓ วัน รวมวันแรงงานแห่งชาติ โดยได้รับ ค่าจ้างเท่ากับวันทำงานปกติ ทั้งนี้บริษัทฯ จะประกาศให้ทราบล่วงหน้าเป็นปี ๆ ไป

กรณีวันหยุดตามประเพณีใดตรงกับวันหยุดประจำสัปดาห์ บริษัทฯ จะหยุดชดเชยให้ในวันทำงานถัดไป หรือบริษัทฯ จะประกาศให้ทราบล่วงหน้าแต่ละปี

๒.๓ วันหยุดพักผ่อนประจำปี

พนักงานซึ่งทำงานติดต่อกันมาครบหนึ่งปี มีสิทธิหยุดพักผ่อนประจำปีโดยได้รับค่าจ้างปีตามที่บริษัทฯ กำหนด โดยไม่น้อยกว่า ๑๐ วันทำงาน ทั้งนี้ บริษัทฯ อนุญาตให้พนักงานสามารถขออนุมัติเพื่อกำหนดวันหยุด พักผ่อนประจำปีได้ โดยเริ่มใช้สิทธิวันหยุดพักผ่อนประจำปีเมื่อผ่านการทดลองงานแล้ว

พนักงานซึ่งทำงานยังไม่ครบหนึ่งปี บริษัทฯ อาจกำหนดวันหยุดพักผ่อนประจำปีให้แก่พนักงาน โดยคำนวณให้ตามส่วน พนักงานคนใดมิได้ใช้สิทธิหยุดพักผ่อนประจำปี หรือใช้สิทธิหยุดพักผ่อนประจำปีแล้วแต่ไม่ครบจำนวนวัน บริษัทฯ อนุญาตให้พนักงานสะสมวันที่ยังมิได้หยุดพักผ่อนประจำปีรวมเข้ากับปีต่อ ๆ ไปได้ โดยวันหยุดพักผ่อน สะสมสามารถรวมกับวันหยุดพักผ่อนในปีปัจจุบันได้สูงสุดไม่เกิน ๒๔ วัน

ในกรณีบริษัทฯ เลิกจ้างโดยไม่ใช่กรณีที่พนักงานไม่มีสิทธิได้รับค่าชดเชย พนักงานมีสิทธิได้รับค่าจ้างใน วันหยุดพักผ่อนประจำปีในปีที่เลิกจ้างตามส่วนของวันหยุดพักผ่อนประจำปีที่พนักงานพึงมีสิทธิได้รับตามวรรคแรก

ในกรณีพนักงานบอกเลิกสัญญาจ้าง หรือกรณีบริษัทฯ บอกเลิกสัญญาจ้าง แม้จะมีกรณีบริษัทฯ ไม่ต้อง จ่ายค่าชดเชยตามกฎหมาย พนักงานมีสิทธิที่จะได้รับค่าจ้างในวันหยุดพักผ่อนประจำปีที่ได้สะสมไว้

๓. หลักเกณฑ์การทำงานล่วงเวลาและการทำงานในวันหยุด

โดยปกติบริษัทฯ ไม่มีความประสงค์ที่จะให้พนักงานต้องทำงานนอกเหนือไปจากวันและเวลาทำงานปกติ ยกเว้นในกรณีที่มีความจำเป็น ซึ่งพนักงานทุกคนต้องให้ความร่วมมือและพร้อมที่จะปฏิบัติงานนอกเวลาทำงาน ปกติหรือในวันหยุดตามคำสั่งของบริษัทฯ หรือผู้บังคับบัญชา ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนหรือเป็นงาน ต่อเนื่อง เพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้น ทั้งนี้ การทำงานล่วงเวลาและการทำงานในวันหยุดจะต้อง ได้รับความยินยอมจากบริษัทฯ ทุกกรณี

หลักเกณฑ์

ในกรณีที่งานมีลักษณะหรือสภาพของงานต้องทำติดต่อกันไป ถ้าหยุดจะเสียหายแก่งาน หรือเป็นงาน ฉุกเฉิน บริษัทฯ จะให้พนักงานทำงานล่วงเวลาในวันทำงาน หรือทำงานในวันหยุด รวมถึงล่วงเวลาในวันหยุดได้ เท่าที่จำเป็น โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากพนักงานก่อน

สำหรับงานในกิจการโรงแรม สถานมหรสพ งานขนส่ง ร้านขายอาหาร ร้านขายเครื่องดื่ม สโมสร สมาคม สถานพยาบาล บริษัทฯ จะให้พนักงานทำงานในวันหยุดก็ได้

ในกรณีที่มิใช่งานตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง บริษัทฯ อาจให้พนักงานทำงานล่วงเวลาในวันทำงาน หรือทำงานในวันหยุด รวมถึงล่วงเวลาในวันหยุดได้เป็นครั้งคราว โดยจะต้องได้รับความยินยอมจากพนักงาน ก่อนเป็นแต่ละคราวไป

การทำงานล่วงเวลาในวันทำงาน ทำงานในวันหยุด และล่วงเวลาในวันหยุด สำหรับงานตามวรรคสอง และวรรคสาม ต้องไม่เกินสัปดาห์ละ ๓๖ ชั่วโมง

งานขนส่งทางบก บริษัทฯ จะให้พนักงานทำหน้าที่ขับขี่ยานพาหนะ ทำงานล่วงเวลา เมื่อได้รับความ ยินยอมเป็นหนังสือจากพนักงานแล้ว โดยจะทำงานล่วงเวลาไม่เกินวันละ ๒ ชั่วโมง เว้นแต่มีความจำเป็นอันเกิด จากเหตุสุดวิสัย อุบัติเหตุ หรือปัญหาการจราจร

ค่าล่วงเวลา

- ๓.๑ ถ้าให้พนักงานทำงานเกินเวลาทำงานปกติในวันทำงาน พนักงานจะต้องได้รับค่าล่วงเวลาในอัตรา ดังนี้
 - ก. ไม่น้อยกว่าหนึ่งเท่าครึ่งของอัตราค่าจ้างต่อชั่วโมงในวันทำงานตามจำนวนชั่วโมงที่ทำ หรือ
- ข. ไม่น้อยกว่าหนึ่งเท่าครึ่งของอัตราค่าจ้างต่อหน่วยในวันทำงานตามจำนวนผลงานที่ทำได้ สำหรับพนักงานซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

๓.๒ ถ้าให้พนักงานทำงานในวันหยุดเกินเวลาทำงานของวันทำงาน พนักงานจะได้รับค่าล่วงเวลาใน วันหยุดในอัตรา ดังนี้

- ก. ไม่น้อยกว่าสามเท่าของอัตราค่าจ้างต่อชั่วโมงในวันทำงานตามจำนวนชั่วโมงที่ทำ หรือ
- ข. ไม่น้อยกว่าสามเท่าของอัตราค่าจ้างต่อหน่วยในวันทำงานตามจำนวนผลงานที่ทำได้สำหรับ พนักงานซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

ค่าทำงานในวันหยุด

๓.๓ พนักงานที่มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุด วันหยุดประจำสัปดาห์ วันหยุดตามประเพณี และวันหยุด พักผ่อนประจำปี ถ้ามาทำงานในวันหยุดดังกล่าว จะได้รับค่าทำงานในวันหยุดเพิ่มขึ้นอีกไม่น้อยกว่าหนึ่งเท่าของ อัตราค่าจ้างต่อชั่วโมงในวันทำงานตามจำนวนชั่วโมงที่ทำหรือไม่น้อยกว่าหนึ่งเท่าของอัตราค่าจ้างต่อหน่วยใน วันทำงานตามจำนวนผลงานที่ทำได้ สำหรับพนักงานซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

๓.๔ พนักงานที่ไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดประจำสัปดาห์ ถ้ามาทำงานในวันหยุดดังกล่าว จะได้รับค่าจ้างทำงานในวันหยุดไม่น้อยกว่าสองเท่าของอัตราค่าจ้างต่อชั่วโมงในวันทำงานตามจำนวนชั่วโมง ที่ทำหรือไม่น้อยกว่าสองเท่าของอัตราค่าจ้างต่อหน่วยตามจำนวนผลงานที่ทำได้ สำหรับพนักงานซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

๔. วันและสถานที่จ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด

๔.๑ ให้บริษัทฯ จ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด ค่าล่วงเวลาในวันหยุด และเงิน ผลประโยชน์อื่นเนื่องในการจ้างเป็นเงินตราไทย เว้นแต่ได้รับความยินยอมจากพนักงานให้จ่ายเป็นตั๋วเงินหรือ เงินตราต่างประเทศ โดยกำหนดจ่ายเดือนหนึ่งไม่น้อยกว่า ๑ ครั้ง เว้นแต่จะได้ตกลงเป็นอย่างอื่นที่เป็น ประโยชน์แก่พนักงาน โดยจ่าย ณ สถานที่ทำงานของพนักงาน ถ้าจะจ่าย ณ สถานที่อื่นและวิธีอื่น เช่น จ่าย ผ่านธนาคารต้องได้รับความยินยอมจากพนักงาน ซึ่งความยินยอมนั้นบริษัทฯ จะจัดทำเป็นหนังสือให้พนักงานลง ลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานหรือมีข้อตกลงกันไว้ชัดเจนเป็นการเฉพาะ

๔.๒ ในกรณีเลิกจ้าง บริษัทฯ จะต้องจ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาใน วันหยุด ตามที่พนักงานมีสิทธิได้รับ

๕. วันลาและหลักเกณฑ์การลา

๕.๑ การลาป่วย พนักงานมีสิทธิลาป่วยได้เท่าที่ป่วยจริง โดยได้รับค่าจ้างปีหนึ่งไม่เกิน ๓๐ วันทำงาน การลาป่วยที่ไม่สามารถมาปฏิบัติงานได้ พนักงานต้องแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะ ทำได้ และต้องยื่นใบลาตามแบบพิมพ์ของบริษัทฯ ในวันแรกที่กลับเข้าทำงาน

การลาป่วยตั้งแต่ ๓ วันทำงานขึ้นไป บริษัทฯ จะให้พนักงานแสดงใบรับรองของแพทย์แผนปัจจุบัน ชั้นหนึ่ง หรือของสถานพยาบาลของทางราชการก็ได้ เช่น สถานีอนามัย ในกรณีที่พนักงานไม่อาจแสดง ใบรับรองแพทย์หรือของสถานพยาบาลดังกล่าวได้ ให้พนักงานชี้แจงให้บริษัทฯ ทราบ ถ้าบริษัทฯ จัดแพทย์ไว้ให้ แล้ว ให้แพทย์นั้นเป็นผู้ออกใบรับรอง เว้นแต่พนักงานไม่สามารถให้แพทย์นั้นตรวจได้

๕.๒ การลาเพื่อทำหมัน พนักงานมีสิทธิลาเพื่อทำหมันได้และมีสิทธิลาเนื่องจากการทำหมันตาม ระยะเวลาที่แพทย์แผนปัจจุบันชั้นหนึ่งกำหนดและออกใบรับรอง โดยได้รับค่าจ้างตามระยะเวลาที่ลา ๕.๓ การลาเพื่อกิจธุระอันจำเป็น พนักงานมีสิทธิลาปีละ ๗ วัน โดยได้รับค่าจ้าง

๕.๔ การลาเพื่อรับราชการทหาร พนักงานมีสิทธิลาเพื่อรับราชการทหารในการเรียกพลเพื่อตรวจสอบ เพื่อฝึกวิชาทหาร หรือเพื่อทดลองความพรั่งพร้อมตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารโดยได้รับค่าจ้าง ไม่เกินปีละ ๖๐ วัน

๕.๕ การลาเพื่อฝึกอบรมหรือพัฒนาความรู้ ให้พนักงานมีสิทธิลาเพื่อการฝึกอบรมหรือพัฒนาความรู้ ความสามารถ ในกรณีดังต่อไปนี้

- ก. เพื่อประโยชน์ต่อการแรงงานและสวัสดิการสังคม หรือการเพิ่มทักษะความชำนาญเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงาน
- ข. การสอบวัดผลทางการศึกษาที่ทางราชการจัดหรืออนุญาตให้จัดขึ้นแต่ไม่รวมไปถึงการลา ศึกษาต่อให้พนักงานยื่นใบลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๗ วัน เมื่อบริษัทฯ อนุญาตแล้วจึงจะหยุดงานเพื่อการดังกล่าว ได้ โดยได้รับค่าจ้าง

บริษัทฯ อาจไม่อนุญาตให้ลาได้ ในกรณีที่ได้รับอนุญาตให้ลาเพื่อการฝึกอบรมหรือพัฒนาความรู้ ความสามารถมาแล้วในปีนั้นไม่น้อยกว่า ๓๐ วันหรือ ๓ ครั้ง หรือบริษัทฯ เห็นว่าการลาของพนักงานอาจ ก่อให้เกิดความเสียหายหรือกระทบต่อการประกอบธุรกิจของบริษัทฯ

พนักงานซึ่งเป็นเด็กอายุต่ำกว่าสิบแปดปี มีสิทธิลาเพื่อเข้าประชุม สัมมนา รับการอบรม รับการฝึก หรือลาเพื่อการอื่น ซึ่งจัดโดยสถานศึกษา หรือหน่วยงานของรัฐ หรือเอกชน ที่ได้รับความเห็นชอบจากอธิบดี กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน โดยให้พนักงานซึ่งเป็นเด็กแจ้งให้บริษัทฯ ทราบล่วงหน้าถึงเหตุที่ลา พร้อมทั้งแสดงหลักฐานที่เกี่ยวข้องถ้ามี และให้บริษัทฯ จ่ายค่าจ้างให้แก่พนักงานซึ่งเป็นเด็กไม่เกินปีละ ๓๐ วัน

๕.๖ การลาเพื่อคลอดบุตร พนักงานหญิงมีครรภ์มีสิทธิลาเพื่อคลอดบุตรครรภ์หนึ่งไม่เกิน ๙๘ วัน โดยรวมวันหยุดที่มีระหว่างวันลาด้วย และได้รับค่าจ้างไม่เกิน ๔๕ วัน

อนึ่ง พนักงานหญิงมีครรภ์ควรแจ้งให้บริษัทฯ ทราบถึงการตั้งครรภ์

พนักงานหญิงมีครรภ์มีสิทธิขอให้บริษัทฯ เปลี่ยนงานในหน้าที่เดิมเป็นการชั่วคราวก่อนหรือหลัง คลอดได้ โดยให้แสดงใบรับรองแพทย์แผนปัจจุบันชั้นหนึ่งที่รับรองว่าไม่อาจทำหน้าที่เดิมต่อไปได้ และบริษัทฯ จะพิจารณาเปลี่ยนงานที่เหมาะสมให้แก่พนักงานนั้น

๖. สวัสดิการและสิทธิประโยชน์

บริษัทฯ ได้จัดให้มีสวัสดิการและสิทธิประโยชน์สำหรับพนักงาน ดังนี้

๖.๑ ประกันสังคม บริษัทฯ ดำเนินการให้พนักงานทุกคนเป็นผู้ประกันตน ตามพระราชบัญญัติ ประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ โดยบริษัทฯ และพนักงานต้องจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมทุกเดือนใน อัตราที่กำหนดตามประกาศของสำนักงานประกันสังคมในแต่ละปี โดยพนักงานมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทน จากกองทุนประกันสังคม ดังนี้

- ก. ประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตราย หรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน
- ข. ประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร
- ค. ประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ อันมิใช่เนื่องมาจากการทำงาน
- ง. ประโยชน์ทดแทนในกรณีเสียชีวิต อันมิใช่เนื่องมาจากการทำงาน
- จ. ประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร
- ฉ. ประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ
- ช. ประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงาน

๖.๒ โบนัส พนักงานจะได้รับเงินโบนัส ตามจำนวนเงินที่คณะกรรมการบริหารบริษัทฯ ได้พิจารณา จ่ายและประกาศให้ทราบ การจ่ายเงินโบนัสจะขึ้นอยู่กับการพิจารณาของคณะกรรมการของบริษัทฯ และผล ประกอบการของบริษัทฯ

๖.๓ ประกันสุขภาพ บริษัทฯ จัดให้มีการประกันสุขภาพกลุ่มให้แก่พนักงานประจำโดยมีวัตถุประสงค์ ที่จะช่วยเหลือค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลจากการเจ็บป่วยและต้องเข้ารักษาตัวในสถานพยาบาลทั้งกรณี ผู้ป่วยในและผู้ป่วยนอก โดยพนักงานจะมีสิทธิได้รับผลประโยชน์จากการประกันตามที่ระบุในกรมธรรม์

๖.๔ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ บริษัทฯ และพนักงานร่วมกันจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ตามอัตราเงินสะสมที่พนักงานเลือกเป็นจำนวนเงินเท่ากัน เมื่อพนักงานผ่านการทดลองงาน เพื่อเป็น หลักประกันความมั่นคงสำหรับพนักงานขณะปฏิบัติงานกับบริษัทฯ และเป็นการสนับสนุนการออมให้แก่ พนักงานสำหรับใช้เป็นทุนทรัพย์ในกรณีที่พนักงานเกษียณอายุ ทุพพลภาพ หรือลาออก

๖.๕ การฝึกอบรม บริษัทฯ มีนโยบายส่งเสริมให้พนักงานได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น โดยบริษัทฯ จะจัดให้มีการฝึกอบรมเพื่อเสริมความรู้และทักษะให้แก่พนักงาน ทั้งในสถานที่ทำงานและส่ง พนักงานเข้าฝึกอบรมหรือสัมมนานอกสถานที่ทำงาน ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ตามโอกาสอันสมควร ซึ่งฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคลมีหน้าที่เสนอแนะหลักสูตรที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน เพื่อหน่วยงานพิจารณา ตามความเหมาะสม และเสนอแนะความต้องการในการจัดฝึกอบรมที่เป็นประโยชน์ต่อพนักงานไปยังฝ่าย บริหารทรัพยากรบุคคล เพื่อจัดทำแผนการฝึกอบรมที่สอดคล้องกับความต้องการต่อไป

๖.๖ ทุนการศึกษา บริษัทฯ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาว่าเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญใน การพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพและคุณภาพจึงจัดให้มีสวัสดิการทุนการศึกษาโดยคำนึงถึงประโยชน์ของบริษัท โดยบริษัทต้องทำสัญญาระหว่างบริษัทกับพนักงานให้พนักงานกลับเข้าทำงานให้แก่บริษัทหลังจากสำเร็จ การศึกษา

๖.๗ เบี้ยเลี้ยงและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง บริษัทฯ ได้จัดเบี้ยเลี้ยงในการเดินทางให้สำหรับพนักงานที่ มีความจำเป็นต้องเดินทางไปปฏิบัติงาน ตามที่ได้รับมอบหมาย หรือตามที่บริษัทฯ เป็นผู้จัดส่งไปทั้ง ภายใน และภายนอกประเทศ โดยระเบียบการจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าใช้จ่ายในการเดินทางนี้ บริษัทฯ จะประกาศ หรือ แจ้งเป็นแนวปฏิบัติ เพื่อให้พนักงานรับทราบอย่างต่อเนื่อง โดยค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าใช้จ่ายอาจจะไม่เหมือนกัน เสมอไป ขึ้นอยู่กับสภาพการทำงานของแต่ละหน่วยงานและ/หรือตำแหน่งงาน ซึ่งอาจมีการปรับปรุงให้ เหมาะสมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจของบริษัทฯ

๖.๘ ท่องเที่ยวประจำปี เพื่อส่งเสริมให้พนักงานได้มีกิจกรรมการท่องเที่ยวประจำปีเพื่อเป็นการ เสริมสร้างความสัมพันธ์ในการทำงานระหว่างพนักงาน เสริมสร้างขวัญกำลังใจในการทำงาน และผ่อนคลายจาก การทำงาน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการพิจารณาของคณะกรรมการของบริษัทฯและผลประกอบการของบริษัทฯ

๖.๙ กิจกรรมงานปีใหม่และกิจกรรมเลี้ยงอาหารพนักงาน เพื่อให้พนักงานได้ผ่อนคลายจากการทำงาน ทำให้เกิดความใกล้ชิดกันมากขึ้น และเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันในองค์กร รวมถึงมีการจัดอาหารว่าง และเครื่องดื่มแก่พนักงานระหว่างทำงานภายในบริษัทฯ

๗. วินัยและโทษทางวินัย

- ๗.๑ พนักงานต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน
- ๗.๒ พนักงานต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งโดยชอบของผู้บังคับบัญชา
- ๗.๓ พนักงานต้องมาปฏิบัติงานให้ตรงตามเวลา และลงบันทึกเวลาทำงานตามที่กำหนด

- ๗.๔ พนักงานต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ ไม่กลั่นแกล้งหรือจงใจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ บริษัทฯ หรือพนักงานด้วยกันเอง
 - ๗.๕ พนักงานต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความขยันและเต็มความสามารถ
- ๗.๖ พนักงานต้องไม่รับจ้างทำงานให้ผู้อื่น หรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจอื่นใด อันอาจมี ผลกระทบกระเทือนถึงประโยชน์ของบริษัทฯ หรือเป็นการแข่งขันกับบริษัทฯ
- ๗. ๗ พนักงานต้องไม่ประพฤติตนหรือกระทำการใด ๆ ให้บริษัทฯ เสื่อมเสียชื่อเสียงหรืออาจได้รับ ความเสียหาย
- ๗.๘ พนักงานต้องไม่เปิดเผยข้อมูล หรือปกปิดข้อเท็จจริงอันอาจเป็นเหตุให้บริษัทฯ ได้รับความ เสียหาย
- ๗.๙ พนักงานต้องไม่ดูหมิ่น หรือหมิ่นประมาทบุคคลอื่น หรือเหยียดหยามผู้บังคับบัญชา หรือลูกค้า หรือผู้มาติดต่อหรือกระทำอื่น ๆ ที่เป็นการอันไม่สมควร
- ๗.๑๐ พนักงานต้องไม่กระทำการอันเป็นการเบียดบัง หรือลักขโมย ทรัพย์สินของบริษัทฯ หรือของ พนักงานด้วยกัน
 - ๗.๑๑ พนักงานต้องปฏิบัติตามกฎแห่งความปลอดภัยในการทำงาน
- ๗.๑๒ พนักงานต้องดูแลบำรุงรักษาเครื่องจักร เครื่องมือ และอุปกรณ์การทำงานให้อยู่ในสภาพดีเป็น ระเบียบเรียบร้อยตามความจำเป็น หรือตามควรแก่หน้าที่ของตน
- ๗.๑๓ พนักงานต้องช่วยกันระมัดระวังและป้องกันทรัพย์สินใด ๆ ในบริเวณที่ทำงาน โดยมิให้สูญหาย หรือเสียหายจากบุคคลใด ๆ หรือจากภัยพิบัติอื่น ๆ เท่าที่สามารถจะทำได้
 - ๗.๑๔ พนักงานต้องช่วยกันรักษาความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในบริเวณที่ทำงาน
 - ๗.๑๕ พนักงานต้องไม่กระทำการทะเลาะวิวาท หรือทำร้ายร่างกายบุคคลใดในบริเวณที่ทำงาน
- ๗.๑๖ พนักงานต้องไม่นำยาเสพติดผิดกฎหมาย หรืออาวุธที่มีอันตรายร้ายแรง หรือวัตถุระเบิดเข้ามา บริเวณที่ทำงาน
- ๗.๑๗ พนักงานต้องไม่ดำเนินการโดยตรงหรือมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดกฎหมายใด ๆ ตลอด ระยะเวลาการเป็นพนักงานของบริษัทฯ

การลงโทษโดยการตักเตือนด้วยวาจา ผู้มีอำนาจลงโทษมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

- ๑. การผิดวินัยนั้น ยังไม่ก่อให้เกิดผลเสียหายใด ๆ ต่อบริษัทฯ
- พนักงานผู้กระทำผิดวินัยไม่เคยกระทำผิดวินัยในเรื่องเดียวกันนี้มาก่อน
- ๓. พนักงานรู้สึกสำนึกว่าตนได้กระทำผิดวินัย และยืนยันว่าจะไม่กระทำผิดอีก ถ้าการฝ่าฝืนวินัยใด ๆ มีพฤติกรรมผลลัพธ์แตกต่างจากหลักเกณฑ์ทั้ง ๓ ข้อนี้ไม่ว่าข้อใดข้อหนึ่งผู้มีอำนาจพิจารณาลงโทษจะพิจารณา ลงโทษตามบทลงโทษอื่น ๆ การลงโทษด้วยการตักเตือนด้วยวาจานั้น เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ทำการลงโทษไปแล้ว ให้ทำบันทึกรายละเอียดของพฤติกรรม เวลา สถานที่บุคคล ที่เกี่ยวข้องและรายละเอียดอื่น ๆ อันเกี่ยวกับ การกระทำความผิดของพนักงานแล้วส่งไปยังฝ่ายบุคคลโดยเร็วที่สุด

การลงโทษโดยการตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร ผู้มีอำนาจลงโทษมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาโทษดังนี้

- ๑. ผู้พิจารณาลงโทษ เห็นว่าการลงโทษโดยการตักเตือนด้วยวาจาไม่ประสบผล
- ๒. ปรากฏเจตนาในการกระทำผิดวินัยอย่างชัดแจ้งหรือทำผิดวินัยซ้ำ ในเรื่องเดิมอีกภายในระยะเวลา ไล่เลี่ยกัน และยังอยู่ในเวลาตามกำหนดของการลงโทษ
- ๓. ความผิดดังกล่าว ยังไม่ก่อให้เกิดผลเสียหายโดยตรงต่อบริษัทฯ แต่ก่อให้เกิดความรำคาญกับ ผู้เกี่ยวข้อง

การลงโทษโดยการพักงานโดยไม่รับค่าจ้าง ผู้มีอำนาจลงโทษมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาโทษดังนี้

- ๑. ปรากฏเจตนาในการกระทำผิดวินัยอย่างชัดแจ้ง
- ๒. กระทำผิดวินัยซ้ำ ในเรื่องเดิมบ่อย ๆ ภายในระยะเวลา ๑ ปี และยังอยู่ในเวลาตามกำหนดของ การลงโทษ
 - ๓. ความผิดดังกล่าวก่อให้เกิดความเสียหายต่อบริษัทฯ ไม่ว่าจะเป็นด้านชื่อเสียงหรือทรัพย์สินก็ตาม

การลงโทษด้วยการเลิกจ้างโดยไม่จ่ายค่าชดเชย ผู้มีอำนาจลงโทษมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาโทษ ดังนี้

- ๑. พนักงานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดอาญาโดยเจตนาแก่บริษัทฯ
- ๒. พนักงานจงใจกระทำให้บริษัทฯ ได้รับความเสียหาย เช่น เข้าไปมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ไม่ว่า จะเป็นโดยทางตรงหรือทางอ้อมกับผู้ประกอบการอื่นใดที่มีลักษณะเป็นการแข่งขัน โดยทางตรงหรือทางอ้อม กับบริษัทฯ
 - ๓. พนักงานได้กระทำการประมาทเลินเล่ออันเป็นเหตุให้บริษัทฯได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง
- ๔. พนักงานได้กระทำการฝ่าฝืนข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน หรือระเบียบหรือคำสั่งของบริษัทฯ อันชอบด้วยกฎหมายและเป็นธรรม และบริษัทฯโดยผู้บังคับบัญชาได้ตักเตือนเป็นหนังสือแล้ว (กรณีร้ายแรง บริษัทฯ ไม่จำเป็นต้องตักเตือน) และหนังสือเตือนดังกล่าวยังคงอยู่ในระยะเวลา ๑ ปี (๑๒ เดือน) นับตั้งแต่วันที่ พนักงานได้กระทำผิด
- ๕. พนักงานละทิ้งหน้าที่เป็นเวลา ๓ วันทำงานติดต่อกัน ไม่ว่าจะมีวันหยุดคั่น หรือไม่ก็ตาม โดยไม่มี เหตุอันสมควร
- ๖. พนักงานได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาอันถึงที่สุดให้รับโทษจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับ ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษและต้องเป็นเหตุทำให้บริษัทฯได้รับความเสียหาย

ผู้มีอำนาจพิจารณา และดำเนินการลงโทษทางวินัย

๑. การลงโทษโดยการตักเตือนด้วยวาจา

ผู้บังคับบัญชาโดยตรงของพนักงานผู้กระทำผิด เป็นผู้พิจารณาและดำเนินการลงโทษ

๒. การลงโทษโดยการตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร

ผู้บังคับบัญชาโดยตรงร่วมกับผู้บังคับบัญชาระดับผู้จัดการของพนักงานผู้กระทำผิดเป็นผู้พิจารณา และ ดำเนินการลงโทษ

๓. การลงโทษโดยการพักงานโดยไม่ได้รับค่าจ้าง

ผู้บังคับบัญชาโดยตรงร่วมกับผู้บังคับบัญชาระดับเหนือขึ้นไป และผู้อำนวยการสายงานของพนักงาน ผู้กระทำผิด เป็นผู้ร่วมกันดำเนินการพิจารณาโทษทางวินัย และเมื่อลงโทษแล้วให้รายงานกรรมการผู้จัดการได้ทราบ

๔. การลงโทษด้วยการเลิกจ้างโดยไม่จ่ายค่าชดเชย

ผู้บังคับบัญชาโดยตรงร่วมกับผู้บังคับบัญชาระดับเหนือขึ้นไปทุกลำดับชั้น ของพนักงานผู้กระทำผิด จนถึงกรรมการผู้จัดการของบริษัทฯ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายกระทำการแทนกรรมการผู้จัดการ เป็นผู้ร่วม ดำเนินการพิจารณาและดำเนินการลงโทษทางวินัย

บริษัทฯ มีสิทธิสั่งพักงานพนักงานเพื่อการสอบสวน กรณีที่พนักงานถูกกล่าวหาว่ามีความผิด โดย

- ๑. ระยะเวลาการพักงานไม่เกิน ๗ วัน (การพักงานเพื่อการสอบสวนไม่ถือเป็นการลงโทษ)
- ๒. บริษัทฯ จะแจ้งให้พนักงานทราบล่วงหน้าก่อนการพักงาน
- ๓. ระหว่างพักงาน บริษัทฯ จะจ่ายค่าจ้างให้ร้อยละ ๕๐

๔. เมื่อการสอบสวนเสร็จสิ้น หากปรากฏว่าพนักงานไม่ได้กระทำผิด บริษัทฯ จะจ่ายค่าจ้างในส่วนที่ ขาดให้ครบ เท่ากับค่าจ้างในวันทำงานนับแต่วันที่ถูกสั่งพักงาน พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๑๕ ต่อปี

๘. การร้องทุกข์

๘.๑ ขอบเขตและความหมาย

การร้องทุกข์ หมายถึง กรณีที่พนักงานมีความไม่พอใจหรือมีความทุกข์อันเกิดขึ้นเนื่องจากการทำงาน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องสภาพการทำงาน สภาพการจ้าง การบังคับบัญชา การสั่งหรือมอบหมายงาน การจ่าย ค่าตอบแทนในการทำงานหรือประโยชน์อื่น หรือการปฏิบัติใดที่ไม่เหมาะสมระหว่างบริษัทฯ หรือ ผู้บังคับบัญชาต่อพนักงานหรือระหว่างพนักงานด้วยกันและพนักงานได้เสนอความไม่พอใจหรือความทุกข์นั้นต่อ บริษัทฯ เพื่อให้บริษัทฯ ได้ดำเนินการแก้ไขหรือยุติเหตุการณ์นั้น ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่าง บริษัทฯ และพนักงาน และเพื่อให้พนักงานทำงานด้วยความสุข

๘.๒ วิธีการและขั้นตอน

พนักงานที่มีความไม่พอใจหรือมีความทุกข์เนื่องจากการทำงานดังกล่าวข้างต้น ควรยื่นคำร้องทุกข์ต่อ ผู้บังคับบัญชาโดยตรงหรือผู้บังคับบัญชาชั้นแรกของตนโดยเร็ว เว้นแต่เรื่องที่จะร้องทุกข์นั้นเกี่ยวกับการปฏิบัติ ของผู้บังคับบัญชาดังกล่าวหรือผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นต้นเหตุก็ให้ยื่นคำร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาระดับสูง ขึ้นไปอีกชั้นหนึ่ง

การยื่นคำร้องทุกข์ให้กรอกข้อความลงในแบบพิมพ์ที่บริษัทฯ ได้กำหนดขึ้น (เพื่อให้เป็นแบบเดียวกัน และได้ข้อมูลที่สำคัญครบถ้วน)

๘.๓ การสอบสวนและพิจารณา

เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับคำร้องทุกข์จากพนักงานแล้ว ให้รีบดำเนินการสอบสวนเพื่อให้ทราบข้อเท็จจริง ในเรื่องที่ร้องทุกข์นั้นโดยละเอียดเท่าที่จะทำได้ โดยดำเนินการด้วยตนเองหรือด้วยความช่วยเหลือจากบริษัทฯ ทั้งนี้ พนักงานผู้ยื่นคำร้องทุกข์ชอบที่จะให้ข้อเท็จจริงโดยละเอียดแก่ผู้บังคับบัญชาด้วย

เมื่อสอบสวนข้อเท็จจริงแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเรื่องราวร้องทุกข์นั้น หากเป็นเรื่องที่อยู่ใน ขอบเขตของอำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชานั้นและผู้บังคับบัญชาสามารถแก้ไขได้ ก็ให้ผู้บังคับบัญชา ดำเนินการแก้ไขให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว แล้วแจ้งให้พนักงานผู้ยื่นคำร้องทุกข์ทราบ พร้อมทั้งรายงานให้บริษัทฯ ทราบด้วย

หากเรื่องราวที่ร้องทุกข์นั้น เป็นเรื่องที่อยู่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชานั้นให้ผู้บังคับบัญชา ดังกล่าวเสนอเรื่องราวที่ร้องทุกข์ พร้อมทั้งข้อเสนอในการแก้ไขหรือความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาระดับสูงขึ้นไป ตามลำดับ

ให้ผู้บังคับบัญชาระดับสูงขึ้นไปดำเนินการสอบสวนและพิจารณาคำร้องทุกข์เช่นเดียวกับผู้บังคับบัญชา ระดับต้นที่ได้รับคำร้องทุกข์

ผู้บังคับบัญชาแต่ละชั้นต้องดำเนินการเกี่ยวกับคำร้องทุกข์โดยเร็วอย่างช้าไม่เกิน ๗ วัน

๘.๔ กระบวนการยุติข้อร้องทุกข์

เมื่อผู้บังคับบัญชาแต่ละชั้นได้พิจารณาคำร้องทุกข์ ดำเนินการแก้ไขหรือยุติเหตุการณ์ที่เกิดการร้องทุกข์ และได้แจ้งให้พนักงานผู้ยื่นคำร้องทุกข์ทราบ หากพนักงานผู้ยื่นคำร้องทุกข์พอใจก็ให้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบ โดยเร็วแต่ถ้าพนักงานผู้ยื่นคำร้องทุกข์ไม่พอใจ ก็ให้ยื่นอุทธรณ์ โดยกรอกข้อความที่อุทธรณ์ลงในแบบพิมพ์ที่ บริษัทฯ ได้กำหนดขึ้นและยื่นต่อผู้บังคับบัญชาสูงสุดภายใน ๗ วัน นับตั้งแต่วันที่ทราบผลการร้องทุกข์จาก ผู้บังคับบัญชาระดับต้น

ผู้บังคับบัญชาระดับสูงสุดจะพิจารณาอุทธรณ์และดำเนินการแก้ไขหรือยุติเหตุการณ์ตามคำร้องทุกข์ และแจ้งผลการพิจารณาดำเนินการให้พนักงานผู้ยื่นคำร้องทุกข์ทราบภายใน ๑๕ วัน

หากพนักงานผู้ยื่นคำร้องทุกข์ยังไม่พอใจผลการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้บังคับบัญชาสูงสุด ย่อมมีสิทธิ ดำเนินการในทางอื่นอันชอบด้วยกฎหมายต่อไปได้ (หรืออาจเสนอต่อบริษัทฯ เพื่อร่วมกันตั้งผู้ชี้ขาดขึ้นเพื่อ วินิจฉัยชี้ขาดปัญหาอันเกิดจากคำร้องทุกข์นั้นต่อไปได้)

๘.๕ ความคุ้มครองผู้ร้องทุกข์และผู้เกี่ยวข้อง

เนื่องจากการร้องทุกข์ที่กระทำไปโดยสุจริตใจ ย่อมก่อให้เกิดประโยชน์อันยิ่งใหญ่แก่ทั้งบริษัทฯ และ พนักงานเป็นส่วนรวม ดังนั้น พนักงานผู้ยื่นคำร้องทุกข์ พนักงานผู้ให้ถ้อยคำ ให้ข้อมูล ให้ข้อเท็จจริง หรือให้ พยานหลักฐานใดเกี่ยวกับการร้องทุกข์ และพนักงานที่เป็นผู้พิจารณาคำร้องทุกข์ เมื่อได้กระทำไปโดยสุจริตใจ แม้จะเป็นเหตุให้เกิดข้อยุ่งยากประการใดแก่บริษัทฯ ก็ย่อมได้รับการประกันจากบริษัทฯ ว่าจะไม่เป็นเหตุหรือ ถือเป็นเหตุที่จะเลิกจ้าง ลงโทษ หรือดำเนินการใดที่เกิดผลร้ายต่อพนักงานดังกล่าว

๙. การเลิกจ้างค่าชดเชย และค่าชดเชยพิเศษ

๙.๑ การเลิกจ้างกรณีปกติ

การเลิกจ้าง หมายความว่า

- (๑) การที่บริษัทฯ ไม่ให้พนักงานทำงานต่อไปและไม่จ่ายค่าจ้างให้ ไม่ว่าจะเป็นเพราะเหตุสิ้นสุด สัญญาจ้างหรือเหตุอื่นใด
 - (๒) การที่พนักงานไม่ได้ทำงานและไม่ได้รับค่าจ้างเพราะเหตุที่บริษัทฯ ไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไป จ่ายค่าชดเชยให้แก่พนักงานที่ถูกเลิกจ้าง ดังต่อไปนี้
- ก. พนักงานซึ่งทำงานติดต่อกันครบหนึ่งร้อยยี่สิบวัน แต่ไม่ครบหนึ่งปีให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตรา สุดท้าย **๓๐วัน** หรือไม่น้อยกว่าค่าจ้างของการทำงาน **๓๐ วันสุดท้าย** สำหรับพนักงานซึ่งได้รับค่าจ้างตาม ผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย
- ข. พนักงานซึ่งทำงานติดต่อกันครบหนึ่งปี แต่ไม่ครบสามปีให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้าย **๙๐ วัน** หรือไม่น้อยกว่าค่าจ้างของการทำงาน **๙๐ วันสุดท้าย** สำหรับพนักงานซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย
- ค. พนักงานซึ่งทำงานติดต่อกันครบสามปี แต่ไม่ครบหกปีให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้าย ๑๘๐ วัน หรือไม่น้อยกว่าค่าจ้างของการทำงาน ๑๘๐ วันสุดท้าย สำหรับพนักงานซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงาน โดยคำนวณเป็นหน่วย
- ง. พนักงานซึ่งทำงานติดต่อกันครบหกปี แต่ไม่ครบสิบปีให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้าย ๒๔๐ วัน หรือไม่น้อยกว่าค่าจ้างของการทำงาน ๒๔๐ วันสุดท้าย สำหรับพนักงานซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงาน โดยคำนวณเป็นหน่วย
- จ. พนักงานซึ่งทำงานติดต่อกันครบสิบปีขึ้นไป ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้าย ๓๐๐ วัน หรือไม่ น้อยกว่าค่าจ้างของการทำงาน ๓๐๐ วันสุดท้าย สำหรับพนักงานซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

ข้อยกเว้นในการไม่จ่ายค่าชดเชย

บริษัทฯ ไม่ต้องจ่ายค่าชดเชยให้แก่พนักงานซึ่งเลิกจ้างในกรณีหนึ่งกรณีใด ดังนี้

- (๑) ทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดอาญาโดยเจตนาแก่บริษัทฯ
- (๒) จงใจทำให้บริษัทฯ ได้รับความเสียหาย
- (๓) ประมาทเลินเล่อเป็นเหตุให้บริษัทฯ ได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง

- (๔) ฝ่าฝืนข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน ระเบียบหรือคำสั่งของบริษัทฯ อันชอบด้วยกฎหมายและ เป็นธรรม และบริษัทฯ ได้ตักเตือนเป็นหนังสือแล้ว เว้นแต่กรณีที่ร้ายแรงบริษัทฯ ไม่จำเป็นต้องตักเตือน หนังสือ เตือนให้มีผลบังคับใช้ได้ไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พนักงานได้กระทำผิด
 - (๕) ละทิ้งหน้าที่เป็นเวลาสามวันทำงานติดต่อกันไม่ว่าจะมีวันหยุดคั่นหรือไม่ก็ตามโดยไม่มีเหตุอันควร
 - (๖) ได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ในกรณี (๖) ถ้าเป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษต้องเป็นกรณีที่เป็นเหตุ ให้บริษัทฯ ได้รับความเสียหาย

การบอกเลิกสัญญาจ้าง

- ก. การจ้างที่มีกำหนดระยะเวลา สัญญาจ้างสิ้นสุดลงเมื่อครบกำหนดระยะเวลาจ้าง โดยบริษัทฯ และ พนักงานไม่ต้องบอกกล่าวล่วงหน้า
- ข. การจ้างที่ไม่มีกำหนดระยะเวลา บริษัทฯ หรือพนักงานอาจบอกเลิกสัญญาจ้างโดยบอกกล่าว ล่วงหน้าเป็นหนังสือให้อีกฝ่ายหนึ่งทราบอย่างน้อยหนึ่งงวดการจ่ายค่าจ้าง ภายหลังการบอกเลิกสัญญา พนักงานจะต้องอยู่ปฏิบัติหน้าที่ของตนจนครบกำหนดวันที่ลาออกและต้องปฏิบัติหน้าที่ของตนโดยไม่บกพร่อง และไม่ก่อให้เกิดความเสียหายใด ๆ แก่บริษัทฯ อีกทั้งพนักงานต้องทำการส่งมอบงานให้แก่บริษัทฯ และหรือผู้ที่ ได้รับมอบหมายให้เสร็จสิ้น และส่งมอบทรัพย์สินใดของบริษัทฯ ที่คงค้างอยู่ให้แล้วเสร็จก่อนวันลาออก

หากพนักงานไม่ปฏิบัติและหรือผิดสัญญาที่กล่าวมาข้างต้น พนักงานยินยอมให้บริษัทฯ หักค่าเสียหาย หรือชดใช้ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นกับกิจการหรือเกี่ยวเนื่องกับกิจการของบริษัทฯ ทุกประการ

พนักงานทดลองงานถือเป็นพนักงานตามสัญญาจ้างที่ไม่มีกำหนดระยะเวลา

๙.๒ การเลิกจ้างเพราะเหตุอื่นที่บริษัทฯ ปรับปรุงหน่วยงาน กระบวนการผลิต การจำหน่าย หรือ การบริการ อันเนื่องจากการนำเครื่องจักรมาใช้หรือเปลี่ยนแปลงเครื่องจักรหรือเทคโนโลยี ซึ่งเป็นเหตุให้ ต้องลดจำนวนพนักงาน บริษัทฯ จะปฏิบัติ ดังนี้

(๑) แจ้งวันที่จะเลิกจ้าง เหตุผลของการเลิกจ้างและรายชื่อพนักงานที่จะถูกเลิกจ้างให้พนักงานตรวจ แรงงานและพนักงานทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าหกสิบวันก่อนวันที่จะเลิกจ้าง

ในกรณีบริษัทฯ ไม่สามารถแจ้งได้หรือแจ้งการเลิกจ้างน้อยกว่าหกสิบวันต้องจ่ายค่าชดเชยพิเศษแทน การบอกกล่าวล่วงหน้าเท่ากับค่าจ้างอัตราสุดท้ายหกสิบวัน หรือเท่ากับค่าจ้างของการทำงานหกสิบวันสุดท้าย สำหรับพนักงานซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

(๒) จ่ายค่าชดเชยพิเศษเพิ่มจากค่าชดเชยปกติตามข้อ ๙.๑ ในกรณีที่พนักงานทำงานติดต่อกันเกินหกปี ขึ้นไป โดยจ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้ายสิบห้าวันต่อการทำงานครบหนึ่งปี หรือไม่น้อยกว่าค่าจ้างของ การทำงานสิบห้าวันสุดท้ายต่อการทำงานครบหนึ่งปีสำหรับพนักงานซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็น หน่วย ทั้งนี้ ค่าชดเชยพิเศษดังกล่าวจะไม่เกินค่าจ้างอัตราสุดท้ายสามร้อยหกสิบวันหรือไม่เกินค่าจ้างของ การทำงานสามร้อยหกสิบวันสุดท้ายสำหรับพนักงานซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

กรณีระยะเวลาการท้ำงานไม่ครบหนึ่งปี ถ้าเศษของระยะเวลาทำงานมากกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ให้นับเป็นการทำงานครบหนึ่งปี

๙.๓ การย้ายสถานประกอบกิจการไปตั้ง ณ สถานที่อื่น

ในกรณีที่บริษัทฯ จะย้ายสถานประกอบกิจการไปตั้ง ณ สถานที่อื่น อันมีผลกระทบสำคัญต่อการ ดำรงชีวิตตามปกติของพนักงานหรือครอบครัว บริษัทฯ จะปฏิบัติดังนี้

(๑) บริษัทฯ ต้องแจ้งให้พนักงานทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนวันย้ายสถานประกอบ กิจการ ในกรณีที่บริษัทฯ ไม่สามารถแจ้งได้ หรือแจ้งการย้ายสถานประกอบกิจการน้อยกว่าสามสิบวัน จะ จ่ายค่าชดเชยพิเศษแทนการบอกกล่าวล่วงหน้าเท่ากับค่าจ้างอัตราสุดท้ายสามสิบวัน หรือเท่ากับค่าจ้างของ การทำงานสามสิบวันสุดท้ายสำหรับพนักงาน ซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

(๒) หากพนักงานไม่ประสงค์จะไปทำงานด้วย พนักงานมีสิทธิบอกเลิกสัญญาจ้างได้ภายในสามสิบวันนับ แต่วันที่ได้รับแจ้งจากบริษัทฯ หรือวันที่บริษัทฯ ย้ายสถานประกอบกิจการ แล้วแต่กรณี โดยพนักงานมีสิทธิ ได้รับค่าชดเชยพิเศษไม่น้อยกว่าอัตราค่าชดเชยที่พนักงานมีสิทธิได้รับตามข้อ ๙.๑ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ พนักงานบอกเลิกสัญญา

พนักงานมีสิทธิยื่นคำร้องให้คณะกรรมการสวัสดิการแรงงานพิจารณาภายในสามสิบวันนับแต่วันครบ กำหนดจ่ายค่าชดเชยพิเศษหรือค่าชดเชยพิเศษแทนการบอกกล่าวล่วงหน้าว่าเป็นกรณีที่บริษัทฯ ต้องบอกกล่าว ล่วงหน้าหรือพนักงานมีสิทธิบอกเลิกสัญญาจ้างโดยมีสิทธิได้รับค่าชดเชยพิเศษหรือค่าชดเชยพิเศษแทนการบอก กล่าวล่วงหน้าหรือไม่

ประกาศ ณ วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๖